

L'ORGUE DE GATS COMPLEIX 25 ANYS

- *Quedem per a sopar aquest dissabte?*
- *No puc! ... Tinc actuació amb els Gats!*
- *Però que encara toqueu l'ORGUE DE GATS, em pensava que ja ho havíeu deixat...?*

En els darrers anys, aquesta conversa és repeteix sempre que parlo amb algun amic o conegut amb qui sols la fem petar de tant en tant... Es curiós veure com de vegades tanta informació que ens cau a sobre, el què fa és desinformar. A través d'internet, llegint revistes de tota mena, repassant la premsa pagada i la gratuïta, escoltant 200 emissores de ràdio i veient 40 canals de televisió podem saber que un cuc ha mossegat un pagès a la Xina, però desconexem el què passa al replà de casa.

Des de 1981 que ens la toquem...

La veritat sigui dita, és que l'ORGUE DE GATS ha actuat sense parar mai durant 25 anys. Ni una sola temporada aturats des d'aquell dissabte 29 d'agost de 1981, que vam tenir el morro de presentar-nos sense nom i, un cop finalitzada la nostra actuació, els comentaris generals van ser: «...Això sembla un Orgue de Gats!!!».

Gats fundadors

L'ORGUE DE GATS va néixer amb més il·lusió i ganes de passar-ho bé que no pas formació musical. Les primeres passes les vam donar 7 components:

Lluís Mas.- L'únic que sabia de nota, procedent de l'Escolania de Montserrat.

Pere Farrés.- Més conegut com el *Pere de Sabadell*. Tocava la guitarra i cantava millor que la resta.

Pep Soler.- Alies *Pep Toi*. Donava cops a la bateria.

Ramon Villaró.- El *Villu*. Aprofitant que anava a classes de guitarra es va apuntar als Gats per poca estona...

Gabriel Vázquez.- També va fer els primers acords amb l'Orgue, però va encaminar-se cap a la medicina.

Josep Closa.- Juntament amb el Lluís Mas, sabia més de nota i de clarinet que la resta.

Jaume Fíguls.- Va triar el baix perquè era l'instrument més fàcil. Té mèrit, tocar-lo igual de malament després de 25 anys d'arrossegar-se pels escenaris.

Fotografies fetes la nit de la presentació del Grup a la Festa Major d'Avià de l'any 1981.

- Lluís Mas
- Pere Farrés
- Pep Soler
- Ramon Villaró
- Gabriel Vázquez
- Josep Closa
- Jaume Fíguls

Presentació del Grup a la Festa Major d'Avià. Actuació a la Plaça del Padró. Any 1981

Festa Major de Malanyeu, 1982.

La primera pela

Gràcies al suport moral de molts amics, a un seguit de rifes nadalenques –un xic estrafolàries- (Per exemple: Vendre participacions amb terminacions del 0 al 9, amb la qual cosa teníem la reintegració garantida), i alguna subvenció del consistori municipal tramitada pel aleshores regidor de joventut de l'Ajuntament d'Avià, **Pep Graus** vam aconseguir substituir les trompetes de fira barata per estris de so mig decents.

Gats Vells

Ben aviat uns quants gats van anar abandonant l'eufòria inicial per quedar 4 components. Durant una desena d'anys vam anar de poble en poble el tripartit format pel **Lluís Mas**, **Pere Farrés** i **Jaume Fíguls** alternant amb diferents bateries: El primer **Pep Soler «Pep Toi»**, va donar pas a l'**Amadeu Sabata** de Montmajor, aquest al **Josep Ma. Juanola «Jemi»** i més endavant va tocar els timbals el **Sebastià Silvestre «Sebas»** de Casserres.

10è aniversari

La Festa Major d'Avià de 1991 va marcar un punt i apart a la trajectòria de l'ORGUE DE GATS. Vam fer una celebració amb pluja inclosa i un pastís monumental. Cal dir que a la tarda vàrem participar a la cursa d'Andròmines que es feia

Pastís d'1'80 m. - 10è aniversari.

en aquells temps, bo i desfilant dins d'un bagul funerari amb rodes i tot un seguici d'espelmes, vels i fins i tot recordatoris editats per a l'ocasió. Potser tot aquest aspecte fúnebre era premonitori del futur immediat de l'ORGUE DE GATS.

Plega el Lluís Mas

Al cap de poc, l'ànima musical del grup, el **Lluís Mas** va decidir abandonar la formació amb el trasbals que això va ocasionar.

Amb el **Pere** vam decidir tirar endavant, fixant a l'**Albert Fíguls** de Manresa que es va posar a tocar la tecla ràpidament!

Durant un parell o tres d'anys vam continuar amb els mateixos components.

El Pere també abandona

Al 1994, **Pere Farrés**, el penúltim gat fundador supervivent també va optar per una vida sana, tranquil·la i familiar allunyada dels escenaris.

Tot sol davant el perill, vaig decidir continuar l'aventura musical...

Orgue de Gats 1995.

Noves incorporacions

El destí i la revista Primera Mà, van fer que contactés amb una estranya parella que encaixava perfectament amb la filosofia de l'Orgue: **Sergi Fidemraizer**, teclista i **Toni Ortega**, guitarra i veu.

Amb 4 components i mantenint l'esperit inicial del bon humor vam aconseguir arribar al canvi de mil·lenni.

Any 2000

Terratrèmol al grup... Canvi de parella!!! Abandonen el **Sergi** i el **Toni**, em quedo sol amb el bateria —pastisser de Casserres— i decideixo donar un gir de 180 graus a la formació.

Temporada 2000.

Per primera vegada entren a l'Orgue de Gats components femenines, 3 de cop, a més a més d'un nou cantant.

Amb l'eslogan: *Nous components! Nova imatge! S'enceta una etapa - que encara perdura -, molt més seriosa i similar a la típica i tòpica que ofereixen tots els Grups i Orquestres de Ball.*

Prou riure!

Abandonem definitivament l'esperit inicial de la *conya marinera* canviant-la per l'espectacle visual: Llum, color, renovació del material de so i la incorporació de coreografies s'apoderen del nou ORGUE DE GATS.

Desfilada de models

Aquest dràstic punt i apart va encetar durant un parell d'anys una etapa farcida d'incorporacions, baixes, canvis... una autèntica gimcana musical no apte per a *patidors*... Amb tant batibull, fins la memòria diu que té mandra de recordar-ho tot.

Temporada 2002

Més canvis! Tornem als 5 components: **Paco Granget** a la guitarra i veu, **Cris** als teclats, **Àngel Arias** a la bateria, **Sònia del Toro** veu i **Jaume Fíguls** al baix.

Sònia del Toro

